

Betænkning

over forslag til folketingsbeslutning i anledning af en under 1. oktober 1951 i København undertegnet venskabs-, handels- og søfartstraktat mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater.

(Afgivet af udvalget den 21. april 1961).

Udvalget har afholdt 4 møder og har herunder haft et samråd med udenrigsministeren.

Til supplerung af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning og de til dette knyttede bemærkninger har udvalget som grundlag for sine undersøgelser og drøftelser indhentet en række oplysninger fra udenrigsministeren.

Forhandlingerne har særlig omfattet følgende spørgsmål:

Udøvelse af professionel virksomhed af offentlig karakter.

Spørgsmålet om adgangen til udøvelse af professionel virksomhed gav anledning til indgående drøftelse under forhandlingerne forud for traktatens undertegnelse. Det oprindelige amerikanske udkast til den pågældende bestemmelse indeholdt en regel, der generelt hjemlede national- og mestbegunstigelsesbehandling med hensyn til de to landes statsborgeres udøvelse af professionel virksomhed. Fra dansk side kunne man imidlertid ikke acceptere en sådan bestemmelse, idet man ikke var rede til at ændre den bestående danske lovgivning, der kræver dansk indfødsret som betingelse for at udøve visse former for professionel virksomhed. Man foreslog derfor fra dansk side, at der i en til traktaten knyttet protokol optoges en bestemmelse, hvorved der gjordes undtagelse fra reglen om nationalbehandling med hensyn til de pågældende professioner, især statsautoriserede reviso-

rer, dispachører, mæglere, vejere og målere, apotekere, medlemmer af fondsbørsen, advokater samt auktionsledere. Fra amerikansk side var man ikke stemt for at indføje en sådan liste over undtagelser, og der opnåedes derfor enighed om at indsætte den generelle undtagelsesklausul i traktatens artikel VII, stk. 3:

„... undtagen for så vidt angår sådan professionel virksomhed, som — fordi den indebærer varetagelse af offentlige funktioner eller funktioner i den almene sundheds og sikkerheds interesse — er statsautoriseret og forbeholdt udelukkende landets egne statsborgere.“

Denne klausul omfatter således ifølge sin forhistorie de professioner, til hvis udøvelse der i Danmark kræves dansk indfødsret, men det er givet, at den ifølge sin ordlyd omfatter flere professioner end de nævnte. Fra amerikansk side er det således blevet tilkendegivet, at man i hvert fald anser bestemmelsen som omfattende læge- og tandlægevirksomhed samt udøvelse af undervisning i offentlige skoler.

Ved traktatens behandling i det amerikanske senat i 1953 oplystes det, at der i en række amerikanske enkeltstater forfatning eller øvrige lovgivning opstilles krav om amerikansk indfødsret som forudsætning for udøvelse af visse former for professionel virksomhed. I omkring halvdelen af de amerikanske enkeltstater findes imidlertid ingen lovregler af dette indhold. I disse stater vil en dansk statsborger derfor være

berettiget til at udøve professionel virksomhed, for så vidt han i øvrigt opfylder betingelserne herfor. De pågældende stater er imidlertid berettiget til at indføre regler, der kræver amerikansk indfødsret inden for de i traktaten angivne rammer.

Forfatter- og kunstnerrettigheder.

Såvel i Danmark som i USA er en række spørgsmål vedrørende forfatter- og kunstnerrettigheder reguleret ved lov.

Den væsentlige forskel mellem de to landes lovgivning herom består i, at ophavsmanden til et litterært eller kunstnerisk værk efter dansk ret opnår ophavsret til værket alene i kraft af frembringelsen af det, medens copyright i USA normalt først erhverves efter en registrering, der som oftest skal efterfølges af en deponering af eksemplarer af det frembragte værk.

Beskyttelsestiden er i Danmark ophavsmandens levetid og 50 år efter hans død, medens der ved registrering af et værk i USA opnås beskyttelse for en periode af 28 år, regnet fra „first publication“, dog med adgang til fornyelse for en yderligere 28 års periode efter ny anmeldelse.

En anden væsentlig forskel er, at der i USA ikke som i Danmark findes regler til beskyttelse af ophavsmandens ideelle interesser (droit moral), d. v. s. regler, der sigter på at beskytte imod forvansket gengivelse af det pågældende værk. I det omfang en sådan beskyttelse anerkendes i USA, hviler den på retspraksis, der varierer fra stat til stat.

Visse spørgsmål vedrørende beskatning i de to lande.

Hovedindholdet af traktatens bestemmelse om skattespørgsmål, art. XI, er at fastlægge princippet om ikke-diskriminering ved beskatning af den anden parts borgere eller selskaber.

Denne gensidighedsbestemmelse er uden betydning for spørgsmålet om skattepligtens indtræden i de to lande.

Personer, der tager kortere ophold i Danmark, beskattes ikke her, og en tilsvarende regel bør efter udvalgets opfattelse også gælde i USA. For så vidt angår personer, der tager længere ophold i de to lande, indtræder skattepligt; jfr. for Dan-

marks vedkommende ligningslovens almindelige bestemmelse om skattepligtens indtræden, lovebekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 § 2, stk. 2.

Spørgsmålet om beskatningen af personer i USA og Danmark er i øvrigt reguleret ved den dansk-amerikanske overenskomst af 6. maj 1948 til undgåelse af dobbeltbeskatning m. v.

Fiskerfartøjers adgang til at søge nødhavn og begunstiggelse af eget fiskeris produkter.

Under udvalgets forhandlinger er det blevet klartlagt, at fiskerfartøjer hjemmehørende i USA eller Danmark i henhold til traktatens artikel XIX, stk. 5, jfr. stk. 6, har ret til at søge nødhavn i de to lande og er berettiget til venlig behandling og bistand.

Den undtagelse, der i traktatens artikel XIV, stk. 4a), gøres for de to landes eget fiskeris produkter, medfører ikke nogen afvigelse fra de for disse produkter sædvanligt gældende bestemmelser, idet undtagelsen ikke giver adgang til diskriminerende forholdsregler over for importen fra andre lande.

Forholdet mellem traktatens artikel XVII og den grønlandske fiskeeksport til USA.

Vedrørende den grønlandske fiskeeksport til USA er det blevet oplyst, at der mellem Den kgl. grønlandske Handel og Det grønlandske Fiskeri-Kompagni A/S, hvori staten er aktionær med 50 pct. af aktiekapitalen, er sluttet aftale om, at selskabet aftager og transporterer Den kgl. grønlandske Handels produktion af frosne fiskeprodukter og frosne rejer til salg på det amerikanske marked. Fiskerikompagniet afsætter denne produktion til en amerikansk importør, der ligeledes aftager Den kgl. grønlandske Handels produktion af fisk og rejer, der ikke er frosne. Disse aftaler tjener til at sikre, at de forholdsvis ringe mængder af grønlandske fiske- og rejeprodukter kan fremkomme regelmæssigt på det amerikanske marked. Der er således tale om normale leveringskontrakter, bygget på almindelige kommercielle hensyn, og disse kontrakter ses ikke at være i modstrid med traktatens artikel XVII vedrørende monopoler o. lign.

Traktatens forhold til Grønland.

Under hensyn til, at de lovbestemmelser, der giver den fastboende befolkning og andre danske statsborgere særlig adgang til at udøve erhvervsvirksomhed, som ikke kan gives til udenlandske statsborgere, stadig er gældende, jfr. lov nr. 277 af 27. maj 1960 om udøvelse af erhverv i Grønland, må det anses for nødvendigt, at Grønland fortsat holdes uden for traktaten med den undtagelse, der følger af den til traktaten knyttede protokol. Grønlands indlemmelse under det danske rige i medfør af grundloven har ikke gjort nogen ændring heri.

USAs skibsfarts- og skibsbygningspolitik.

Den offentlige støtte til den amerikanske handelsflåde antager i det væsentlige tre former, nemlig monopol på kystfarten, drifts- og skibsbygningsubsidier samt de såkaldte cargo preference bestemmelser, der reserverer visse andele, normalt 50 pct., af amerikanske regeringstransporter for befragtning på amerikansk køl.

- a. Det amerikanske *kystfartmonopol* har eksisteret siden begyndelsen af forrige århundrede og udvidedes i 1920 til at omfatte farten på Alaska, Hawaii m. m. Denne tilstand er anerkendt i den dansk-amerikanske traktat af 1826, der indeholder en undtagelsesbestemmelse for kystfarten, og den tilsvarende bestemmelse i venskabs-, handels- og søfartstraktaten af 1951 betyder således ikke nogen ændring af retstilstanden.
- b. Direkte offentlig subsidiering af den amerikanske skibsfart indførtes ved Merchant Marine Act 1936. Beskyttelsen efter dette system, som i hovedtrækkene gælder i dag, ydes under to former, *byggesubsidier* og *driftssubsidier*. Byggesubsidier ydes i form af langtidskontrakter og skal give amerikanske redere kompensation for forskellen i omkostninger ved levering fra amerikanske værfter og tilsvarende byggeomkostninger på udenlandske skibsværfter. Subsidierne kan andrage op til halvdelen af byggeomkostningerne. Driftssubsidierne, der ligeledes ydes i form af langtidskontrakter, må ifølge loven ikke overskride de faktiske amerikanske meromkostninger med hensyn til

forsikring, vedligeholdelse, reparationer og lønninger i forhold til udenlandske konkurrenters tilsvarende udgifter. Sådanne subsidier ydes kun til besejlingen af linjer, der af de amerikanske myndigheder skønnes væsentlige for USAs udenrigshandel. Trampfarten omfattes derfor ikke af disse bestemmelser.

På grundlag af denne ordning har de amerikanske myndigheder iværksat et stortilet byggeprogram for den amerikanske handelsflåde, som i en 20-årig periode fra 1958 vil indebære bygning af ca. 300 skibe til en samlet værdi af omkring 4½ milliard dollars. For finansåret 1961-62 er der budgetteret subsidiebetalinger på 300 mill. \$, heraf 182 mill. \$ som driftssubsidier, 85 mill. \$ til nybygninger og 10½ mill. \$ til køb af forældet tonnage. Europæisk kritik fremsat under skibsfartskonferencen i Washington i juni 1959 af ordningen blev fra amerikansk side imødegået med en forsikring om, at de amerikanske bestemmelser ikke ville blive administreret således, at de ville stille amerikanske redere bedre end udenlandske konkurrenter.

- c. Vedrørende den amerikanske cargo preference er følgende blevet oplyst: fra 1904 har alle amerikanske militære transportere været 100 pct. reserveret amerikanske skibe. I 1934 reserveredes på tilsvarende måde transportere i forbindelse med lån eller anden finansiel bistand fra et hvilket som helst amerikansk organ for amerikanske skibe. Der åbnedes adgang til ved særlig dispensation at give udenlandske skibe mulighed for at befragte 50 pct. af forsendelserne.

I forbindelse med hjælpeydelseerne efter den 2. verdenskrig fremkom yderligere love om befragtning på amerikansk køl, der gjordes permanente ved Public Law 664 af 26. august 1954. Efterkrigstidens cargo preference bestemmelser overlader 50 pct. af leverancerne til den frie skibsfart uden hensyn til nationalitet. Den mere restriktive bestemmelse fra 1934 gælder dog stadig og anvendes især ved forsendelser under Export-Importbanken.

Fra amerikansk side anser man ikke cargo preferencen som et udslag af

flagdiskrimination, idet man i USA kun betragter offentlige indgreb i *kommercielle* transporter som diskriminatoriske. Imod dette princip om regeringens afskibningsfrihed har man fra europæisk side fremhævet de alvorlige konsekvenser for den øvrige verdens skibsfartsinteresser af den amerikanske skibsfartsstøtte. På skibsfartskonferencen i Washington i 1959 forsøgte man således fra europæisk side en generel aktion i sagen. Drøftelserne på konferencen bragte ikke parterne nærmere hinanden, men er senere fortsat på ekspertniveau.

Tidligere har Danmark ved flere lejligheder fremhævet sine synspunkter, således i 1955 ved afvisning af tilbud om køb af varer fra amerikanske overskudslagre som udtryk for principiel afstandtagen fra, at der til sådanne salg knyttes klausuler om afskibning med amerikanske skibe. Herudover har man fra dansk side ved stadig kontakt mellem ambassaden i Washington og State Department gjort de danske synspunkter gældende.

Et andet forum for meningsudvekslinger om skibsfartsspørgsmål vil formentlig blive søtransportkomiteen i OECD, idet det formenes, at den amerikanske tiltrædelse af OECD-konventionen vil indebære aktiv deltagelse i denne komité's arbejde.

Den senere tids amerikanske betalingsbalancevanskeligheder har dannet baggrund for en Ship American kampagne, iværksat af amerikanske redere, hvorved som et nyt moment muligheden for valutabesparelse ved afskibning på amerikansk køl er fremført som argument for udvidelse af cargo preference lovgivningen.

USAs luftfartspolitik.

USAs luftfartspolitik i forholdet til Skandinavien er senest kommet til udtryk under de forhandlinger, der fandt sted i København i tiden 12.-28. september 1960. Disse forhandlinger fandt sted efter amerikansk ønske og må ses på baggrund af, at en stadig større del af den voksende transatlantiske trafik i de senere år er gået over til europæiske luftfartsselskaber. Forhand-

lingerne fandt sted med henblik på at klarlægge visse meningsforskelle med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af kapacitetsbestemmelserne i de skandinaviske landes luftfartsoverenskomster med USA.

Siden 1958 har man fra amerikansk side forsøgt at få Skandinavein til at afgive såkaldt 6. frihedsstatistik, hvilket i praksis vil sige statistik over passagerer, som med SAS flyver fra USA til København og derfra videre til andre byer i Europa og østen eller omvendt. Efter skandinavisk opfattelse kan de bestående aftaler ikke fortolkes som indeholdende hjemmel til at stille krav om statistik for 6. friheds-trafik eller til at indføre restriktioner for sådan trafik.

I forbindelse med kongens og dronningens besøg i USA i 1960 fremførtes de danske synspunkter med hensyn til luftfartspolitikken i forholdet mellem Skandinavien og USA.

USAs generelle luftfartspolitik, der i de seneste år har vist protektionistiske tendenser, blev også inddraget i Eisenhower-administrationens overvejelser i forbindelse med USAs betalingsbalanceproblem. Præsidenten for den amerikanske lufttrafik-sammenslutning (Air Transport Association of America) foreslog i december 1960, at De Forenede Staters regering

1. aktivt deltager i foranstaltninger til fremme af rejser til USA,
2. ophæver krav om visum, hvor dette måtte være muligt, og i øvrigt forenkler proceduren ved udstedelse af visum til USA,
3. træffer foranstaltninger til fremme af luftfragttrafikken og forenkling af de amerikanske eksportbestemmelser,
4. styrker den nationale luftfartspolitik bl. a. således, at man straks ændrer den nuværende situation, hvor de amerikanske luftfartsselskaber har en stadig nedgående andel i den internationale lufttrafik.

Førstnævnte tre programpunkter vil formentlig kunne gavne også udenlandske luftfartsselskaber, hvorimod punkt fire må ses som et udtryk for amerikansk luftfarts ønsker om øget officiel støtte i konkurrencen med de udenlandske luftfartsselskaber. Disse ønsker fra det amerikanske luftfartserhverv

er således et sidestykke til den tidligere nævnte „Ship American“-kampagne på skibsfartsområdet.

USAs toldpolitiske foranstaltninger set i forhold til dansk eksport.

Ifølge den amerikanske Trade Agreements Extension Act af 1951 har præsidenten beføjelse til at suspendere eller modificere toldkoncessioner efter indstilling fra den amerikanske toldkommission. Kommissionen afgiver indstilling herom efter foretagelse af de såkaldte „escape clause“ undersøgelser, d. v. s. undersøgelser, der tager sigte på at klarlægge, hvorvidt importen af en vare som følge af en uforudset udvikling og virkningen af GATT-forpligtelser, herunder ydede toldindrømmelser, medfører eller truer med at medføre alvorlig skade for landets egen produktion af samme eller direkte konkurrerende varer. I sjældnere tilfælde kan der blive tale om i stedet for toldforhøjelser at indføre kvantitative restriktioner for den pågældende vare.

Gennem de senere år har der været foretaget sådanne undersøgelser for en lang række varer, men kun i et begrænset antal tilfælde har toldkommissionen indstillet til præsidenten at forhøje toldsatsene, og præsidenten har kun i enkelte af disse sager efterkommet kommissionens indstilling.

For så vidt angår varer, der har dansk eksportinteresse i USA, er der i de senere år blevet gennemført sådanne undersøgelser for en række varer, således for fiskefileter, bly og zink, minkskind, glas, rustfrit stål, bestik, tøjklæmmen, tekstilvarer af bomuld samt reb og garn, herunder høstbindegarn. For tøjklæmmers vedkommende har præsidenten gennemført en toldforhøjelse fra 10 til 20 cent pr. gros; den danske eksport af tøjklæmmen, der i årene 1958 og 1959 androg ca. 1,5 mill. kr., er blevet halveret i 1960.

I sagen vedrørende reb og garn, herunder høstbindegarn, besluttede præsident Kennedy for nogen tid siden at opretholde toldfriheden for høstbindegarn og at undlade at indføre toldforhøjelse for andet garn.

I 1958 indførtes efter indstilling fra toldkommissionen en kvantitativ importregulering for bly og zink, som i realiteten medførte en standsning af den danske eksport

af bly til USA, der i 1956 og 1957 beløb sig til ca. 14 mill. kr. årligt. Fra dansk side har man gentagne gange henstillet til de amerikanske myndigheder at ændre dette forhold, men uden positivt resultat.

Den væsentligste hindring for Danmarks eksport i forbindelse med USAs toldpolitik har ikke først og fremmest været konkrete toldforhøjelser. Den afgørende vanskelighed er den usikkerhed, som følger af muligheden for administrativ indgriben på toldområdet. Denne usikkerhed kan således medføre, at danske producenter er betænkelige ved at foretage eksportfremstød på det amerikanske marked, fordi der består en risiko for, at de amerikanske myndigheder griber ind, når der som følge af eksportfremstødet er kommet salg i gang.

USAs importpolitik med hensyn til landbrugs- og fiskeriprodukter.

Ifølge den amerikanske landbrugslovgivning har præsidenten bemyndigelse til at underkaste indførslen af landbrugsvarer og produkter heraf kvantitativ regulering. Denne bemyndigelse er et led i det amerikanske landbrugsstøttesystem, der bygger på opretholdelse af et højere prisniveau for landbrugsprodukter end verdensmarkedets. Bemyndigelsen er godkendt i GATT, der i 1955 gav USA en undtagelsesstilling på landbrugsområdet.

For tiden anvender USA importrestriktioner for følgende landbrugsvarer: hvede og hvedeprodukter, bomuld og bomuldsaffald, hørfrø og hørfrøolie, jordnødder og jordnøddolie, tungnødder og tungnøddolie samt smør, ost og visse arter af mælkekonserves.

For disse varer fastsættes årlige importkvoter. De varer, som har størst dansk interesse, er smør og ost. For smør er kvoten så lille, at den må betegnes som rent symbolsk. Den udgør således kun 321 t, hvilket er 0,5 ‰ af den samlede amerikanske årsproduktion, som andrager ca. 700 000 t. Ostekvoter fastsættes individuelt for de enkelte ostetyper. Også disse kvoter er meget små. De samlede kvoter overstiger ikke 12 000-13 000 t årligt, hvilket er ca. 1,5 pct. af den samlede amerikanske årsproduktion af ost, som udgør ca. 800 000-900 000 t.

Kvoterne fastsættes principielt globalt. I

realiteten er ostekvoterne særlige landekvoter, fordi de fastsættes særskilt for bestemte ostetyper. For Danmarks vedkommende er den vigtigste ostetype, der eksporteres til USA, Blue Mold Cheese, hvor kvoten siden 1953 uforandret har været ca. 2 000 t. Fra dansk side har man for nylig anmodet om at få kvoten forhøjet, men der foreligger ikke nogen endelig amerikansk reaktion herpå.

Såfremt importen af en vare truer med i væsentligt omfang at gribe forstyrrende ind i støttestpolitikken for vedkommende vare, kan præsidenten efter indstilling fra den amerikanske toldkommission nedskære bestående kvoter eller pålægge helt nye restriktioner. Omvendt kan restriktionerne til enhver tid lempes eller fjernes ved administrativ foranstaltning.

Indførslen af *landbrugsvarer* er belagt med *told* både for kontingenterede og liberaliserede varers vedkommende. For de vigtigste danske ostetyper (Blue Mold Cheese, Æsrom og Havarti) er tolden 15-20 pct. a. v. For dåse-sinker svarer tolden til 5-6 pct. a. v.

Det amerikanske landbrugsstøttesystem medfører en overskudsproduktion af adskillige af de varer, hvoraf Danmark er en potentiel leverandør til USA. Tilstedeværelsen af de store amerikanske overskudslagre repræsenterer desuden en stadig trussel mod den danske landbrugseksport til andre markeder.

Indførslen af *fisk og fiskeprodukter* i USA er ikke belagt med kvantitative restriktioner. Toldsatserne er lave i gennemsnit (5-6 pct. a. v.), men varierer stærkt fra vare til vare. For fiskerfileter, der er den vigtigste danske eksportvare til USA, ligger satserne således omkring 10-12 pct., medens satserne for fiskekonservs varierer fra 6 til 35 pct. a. v.

Indførslen af fisk omfattes af toldlovens særlige „escape clause“-bestemmelse, hvorefter den amerikanske regering efter indstilling fra toldkommissionen kan hævde toldsatserne eller indføre restriktioner for varer, for hvilke USA har givet toldindrømmelser, såfremt amerikanske virksomheders interesser trues alvorligt af udenlandske tilførsler.

En rekommandation fra toldkommissionen om forhøjelse af tolden for fiskefileter,

der fremkom i 1956, blev afslået af præsidenten.

Efter at traktaten var blevet undertegnet den 1. oktober 1951, gav USAs senat allerede i 1953 samtykke til ratifikation af traktaten. Fra dansk side er ratifikationen gentagne gange blevet udsat, først og fremmest i afventning af udfaldet af den dansk-amerikanske skibserstatningssag. Denne sag afsluttedes i 1958 med et for Danmark acceptabelt resultat, og fra amerikansk side ser man gerne traktaten ratificeret snarest muligt. Den amerikanske interesse heri er formentlig overvejende principielt motiveret, idet traktaten i hovedsagen er en kodifikation af den bestående retstilstand mellem de to lande.

Traktatens ikrafttrædelse vil betyde en iormel sikring af retssikkerheden i en række henseender for de økonomiske forbindelser mellem Danmark og USA. Dette kan være af betydning for ikke blot udvekslingen af varer og tjenesteydelser, men også for Danmarks tekniske og økonomiske udvikling og er desuden — jævnsides med det forventede nærmere samarbejde inden for Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) — af betydning som et udtryk for Danmarks ønske om samtidig med at søge en helhedsløsning af de europæiske markedsproblemer at styrke grundlaget for det økonomiske samarbejde med andre dele af verden, i det foreliggende tilfælde NATO-partneren USA.

Ud fra disse hovedsynspunkter og i erkendelse af den store betydning, man tillægger dansk-amerikansk venskab og samhandel, kan et *flertal* (udvalget undtagen Kai Moltke) — uanset de punkter, hvor, som påpeget i det foregående, yderligere forbedring, særlig i de økonomiske relationer, er ønskelig — indstille forslaget til *vedtagelse*. Man har med tilfredshed modtaget udenrigsministerens forsikring om, at regeringen fortsat vil gøre sin bedste indsats for at fremme danske skibsfarts-, luftfarts- og eksportinteresser i forhold til USA.

Et *mindretal* (Kai Moltke) kan ikke tilslutte sig flertallets indstilling om ratifika-

tion af den dansk-amerikanske handels- og søfartstraktat nu og uden forudgående nye forhandlinger med regeringen i Washington.

Mindretallet er af den opfattelse, at traktaten ikke burde være forelagt folketinget til ratifikation efter 10 års forløb, uden at man fra dansk side forinden havde forsøgt indgående forhandlinger med den nye regering i Washington om de verserende økonomiske konfliktspørgsmål — så meget mere som USAs økonomiske og handelspolitiske kurs på mange områder endnu befinder sig under udformning i John Kennedys regering.

En ratifikation fra folketingets side vil

let kunne betragtes som et udtryk for tilfredshed med — eller at man affinder sig med — de mange former for ulighed og diskriminering, der er fastslået gennem udvalgets arbejde og materialet fra udenrigsministeriet.

Mindretallet er af den opfattelse, at der klart bør protesteres mod de amerikanske forholdsregler, der er til skade for dansk handel, skibsfart og luftfart — så meget mere som der har vist sig nye tendenser til, at diskrimineringen videreføres. Mindretallet kan derfor ikke tilslutte sig anbefalingen af, at folketinget ratificerer traktaten på nuværende tidspunkt.

Brodthagen, formand.	Chr. Christiansen.	Per Federspiel.	From.	Lis Groes.
Viggo Hauch.	Per Hækkerup.	Ole Bjørn Kraft.	Erik Kragh.	
Axel Kristensen.	Helge Larsen, næstformand.	Kai Moltke.	Peter Nielsen.	
Lars M. Olsen.	Hans Rasmussen.	Henning Rasmussen.	Weikop.	